

DESPRE CONSECVENȚĂ

Scris de Vavila Popovici – Carolina de Nord
Luni, 19 Noiembrie 2018 14:42



„Nu poate exista o politică veritabilă fără consecvență și moralitate.” – Corneliu Coposu

Lucrând la un nou volum cu memorii tardive, am găsit notat că în urmă cu câțiva ani am scris articolul intitulat „În ce barcă ne urcăm? Încotro vâslim?”. Începeam articolul cu credința că Europa se va putea afirma ca o putere internațională doar dacă va fi unită; în ultimii ani ai secolului trecut a fost un teatru de război; nu a existat o conștiință europeană, fiind dominată de un naționalism distrugător. Astăzi, lăsând acei ani în urmă, Europa întrunește aproape toate condițiile să redevină, cu adevărat, o mare putere economică, militară, culturală, dar pentru asta e nevoie să fie unită și independentă, să scape de mizeria morală existentă pe alocuri, de altfel chiar pe întreaga planetă. Numai astfel se va putea ajunge la fericire, la ordinea superioară „de adevăr, frumos și bun suprem”. Iar dacă Europa nu va putea integra toate țările ale ei, va fi cuprinsă de spaima încercărilor – tot pe alocuri – de revenire la un naționalism exagerat, periculos chiar, așa cum s-a trăit și în țara noastră România, în etapa de instaurare a dictaturii național-comuniste, a revoluției culturale caracterizate prin preluarea tuturor pârghiilor în stat, un accentuat cult al personalității și un aparat de stat capabil să reprime orice formă de opoziție. Naționalismul poate duce la un viitor sumbru, o izolare și o îndârjire a populației, cu manifestări de ură, neliniște, renunțare la ceea ce s-a dobândit cu mari sacrificii – libertatea. Cum pot dispărea aceste sentimente negative? Aforismele elucidează: „În această lume mare, ura dispăre prin a iubirii consecvență lucrare”, și „Unii nu simt fericire întrucât sunt mai interesați de control, de putere, decât de iubire”. Iată un mod – aforismul – de a aminti nevoia de iubire și înțelegere între oameni.

Din istoria trecutului ar trebui să învățăm și să orientăm bine barca în care ne-am urcat, vâslind-o în direcția propusă, pentru a ajunge la punctul dorit.

În România se tot umblă la legi ale justiției, fără a recunoaște că nu poate fi justiție și ordine

DESPRE CONSECVENȚĂ

Scris de Vavila Popovici – Carolina de Nord
Luni, 19 Noiembrie 2018 14:42

Într-o societate în care indivizii sunt lipsiți de o consecvență logică necesară stabilității, statorniciei, liniștii și înțelegerii. A fi consecvent într-o acțiune pe care o întreprinzi înseamnă să ai o gândire corectă care respectă legile, a acționa logic și a avea aceeași linie de conduită, o conduită fermă, neschimbătoare, să poți rezista la eventualele „furtuni” ivite, și a rămâne în picioare atunci când un „vânt păgubos” bate prea tare. Consecvența implică o succesiune de situații care trebuie depășite, deoarece viața se schimbă uimitor de rapid în zilele noastre. Confrunțați în mod repetat cu obstacole, voința oamenilor însă, devine mai puternică, caracterul lor devine dârz. Un om îl considerăm statornic când acționează mereu în concordanță cu propriile principii. Instituțiile, politica este necesar să funcționeze și ele în mod consecvent.

Când am fost de acord și am decis să mergem pe un drum, având convingerea că este bun drumul ales, nu trebuie să mai ezităm, ci să facem tot posibilul pentru a urma cu consecvență drumul. Nu este benefic a ne răzgândi și a schimba opțiunile pe parcursul desfășurării acțiunii. Consecvența și rațiunea merg împreună, atunci când se înaintează corect pe drumul ales.

Anul 2007 a fost anul aderării României la UE. O provocare a istoriei, o nouă experiență. De fapt, ideea de unitate europeană nu este nouă, ci are rădăcini adânci la nivelul istoriei continentului, idee abordată în scopul găsirii unei soluții pentru evitarea conflictelor dintre statele bătrânului continent și pentru o viață mai bună a populației. De exemplu, „Pax romana” (Pacea romană) a fost o realitate istorică făcută în vederea unificării întregii Europe sub dominația romană, un mod de organizare a vieții sociale devenit în timp un model de structurare a raporturilor politico-militare pe spații geo-politice largi. Pe parcursul istoriei au urmat și alte multe idei de unificare. Dintre ele amintim ideea lui J. J. Rousseau care vedea o „republică europeană” numai „dacă monarhii și-ar abandona natura lor lacomă și belicoasă” spunea, considerând că popoarele se pot emancipa, și ca urmare pot deveni mai înțelepte. La Congresul pacifist de la Paris din 1849 Victor Hugo a rostit celebrele-i cuvinte: „Și va veni ziua când vom vedea două grupări uriașe: Statele Unite ale Europei și Statele Unite ale Americii dându-și mâna prietenească peste ocean...”. Și cum întotdeauna poezii au avut darul previziunilor, există toate șansele ca acest fapt să se concretizeze cât de curând. Dar, la baza acestei concretizări trebuie să stea moralitatea, înțelegerea și încrederea pasului făcut. Fiecare dintre țările care aderă la Uniunea Europeană trebuie să fie bine condusă pe acest drum, fără ezitări să se dorească progresul și nu sărăcia care afectează țările prost conduse cu profitori care își văd de profiturile lor scandaloase realizate prin furt și prin diverse mârșăvii. Societatea s-a polarizat excesiv, unii s-au ridicat indecent prin îmbogățire și alții merg spre limita inferioară a sărăciei. Este tabloul unei societăți bolnave.

Mediul în care trăim, informările tendențioase care ne intoxică cu știrile lor influențează conduita într-o măsură mai mare sau mai mică, după cum fiecare își are formată puterea caracterului, cunoașterea, capacitatea decelării. Oricum, există o bulversare generală creată de un clan rău intenționat, care nu poate fi trecută cu vederea, ci atenționată de cei din exteriorul țării și strict

DESPRE CONSECVENȚĂ

Scris de Vavila Popovici – Carolina de Nord
Luni, 19 Noiembrie 2018 14:42

penalizată de cei din interior, de popor.

Nu ne-a forțat nimeni să aderăm la Uniunea Europeană, a fost dorința majorității trăitorilor acestei țări și ne-am bucurat când pasul a fost făcut. Ne-am dorit libertatea de a călători, de a munci, de a învăța oriunde în Europa. Astăzi mulți români muncesc, alții vor să muncească în țări ca Germania, Spania, Austria, Franța, Italia, Anglia și deci aderarea la acest spațiu este importantă pentru interesele românilor și nu numai din acest punct de vedere. Nimeni nu a cerut să se ducă să muncească sau să studieze în Est, ci oamenii s-au orientat spre țările civilizate. Românii au avut, de-a lungul istoriei, legături cu țările vestice ale Europei. România chiar ar putea face parte din Europa de Vest, pe baza apartenenței la NATO, a steagului similar cu al Belgiei și cu cel al Franței, și a trăsăturilor similare – se spune – cu ale țărilor din Vest (județul Timiș unde există comunități de alsacieni, francezii din Banat, sașii din Transilvania etc.)

Indivizii inconștienți care acționează urmărindu-și interesele personale, independent de interesele țării, se pot afla la un moment dat în situația contradictorie în care actele lor așa zise raționale, conjugate, să determine o rezultantă irațională. Este concluzia unui analist politic.

În orice drum ales există entuziasm pentru obținerea scopului final, dar nu este suficient entuziasmul, ci el trebuie însoțit de consecvență, iar consecvența presupune disciplină, luptă și a nu uita de scopul final propus. Piedicile nu trebuie ignorate, dar nici să descurajeze luptătorii, fiindcă doar prin consecvență se atinge scopul și se poate obține schimbarea în bine. Când se ivesc oameni care vor să compromită acest scop, opunându-se lui, înseamnă că ei îmbolnăvesc societatea cu diferite viziuni sau influențe toxice, și pot realiza contrariul – răul societății. Este acea consecvență prostească, îndărătnică, alături de iz diabolic, având în mintea lor alt drum, care să distrugă tot ce s-a realizat până în momentul respectiv cu eforturi, cu entuziasm, cu consecvență. Se creează astfel o diferență enormă între binele dorit și răul ivit.

A fi consecvent înseamnă a acționa conform cu principiile tale, a fi credincios, perseverent ideilor tale. Să facem distincție totuși, între consecvență și perseverență, aceasta din urmă fiind acțiunea de stăruire, a fi statornic în muncă, în convingeri, în atitudini, a fi tenace. Sunt nuanțate diferite, dar amândouă sunt calități admirabile ale omului angrenat în orice activitate, determinate sau legate fiind de demnitate și de onorabilitate.

În concluzie, consecvența este o calitate, dar trebuie folosită inteligent, cu măsură, niciodată precipitat, ci bine argumentat. De aceea există dialogul, pentru ca oamenii să-l folosească în mod explicativ și respectabil. Dar ce facem când la conducerea unei țări se infiltrează oameni

DESPRE CONSECVENȚĂ

Scris de Vavila Popovici – Carolina de Nord
Luni, 19 Noiembrie 2018 14:42

needucați, lipsiți de bun simț, când se formează un clan cu aceleași idei și atitudini neobrăzate, cu un tupeu extraordinar, jignitor, indivizi plini de orgoliu fiind, considerând că fac pentru că ei pot, considerându-i, culmea, pe alții inferiori și dorind să-i lipsească de putință folosind tot arsenalul lor de luptă? Doar am auzit expresia la un interviu: „Ori ei, ori noi!” Ce facem când un clovn își începe discursul cu: „Spun de la început că nu am venit să dau socoteală ...”; când un bărbat la andropauză își drege vocea pentru rolul de actor și spune că raportul a fost făcut de niște funcționari, iar cei ce au votat nici nu au știut despre ce este vorba (apropoul era făcut celor din Comisia Europeană); când altul urlă în Parlament: „Vrem o țară independentă, vrem să ne conducem noi, vrem ca parlamentul să fie cel care ia decizii. Vă mulțumesc!” și încheie cu un gest obscen adresat celor din Uniunea Europeană; când altul afirmă cu o siguranță de netăgăduit că în România procesul este ireversibil, că Președintele Comisiei Europene Jean Claude Juncker și Prim-Vice Președintele Comisiei Europene Frans Timmermans nu sunt șefii lui, sunt la Comisia europeană; când altul – plin de ură – dar dându-se drept un om cult, cunoscător al istoriei Europei le spune vest-europenilor să nu compare istoria României cu a lor: „La noi s-a folosit prima scriere din lume. Când Brâncuși făcea statui, voi făceați orgii!”. Sunt vorbele exponenților curentului de opinii care există în interiorul partidului de guvernământ.

Când se întâmplă toate acestea, ce mai putem spune? Ce replici se mai pot da acestor exprimări abjecte, adăugate altora anterioare?

Ce deosebire de nivel intelectual, educațional între oamenii care ocupau cândva funcții de conducere în statul român, și al celor din aceste vremi! Să ne amintim de întâlnirea dintre marele istoric Nicolae Iorga și un coleg care-l invidia pentru prestația sa strălucitoare, neputându-se ridica la nivelul lui Iorga. Nicolae Iorga urca treptele universității de istorie unde era decan, colegul îl salută întrebându-l ce mai face stimatul său coleg, la care Iorga răspunde: „După cum vezi domnule coleg, în timp ce eu urc, dumneata cobori”. Sau, o discuție aprinsă în parlamentul interbelic, pe un proiect de lege între istoricul Iorga și inginerul Brătianu. Iorga căruia nu-i prea plăcea să fie contrazis, l-a întrebat ce poate el învăța de la un inginer. Brătianu i-a replicat calm: „Echilibrul, măsura, domnule profesor, pe care dumneavoastră le pierdeți în iureșul politic”.

Au fost mult prea multe astfel de ieșiri ingrate la politicienii zilelor noastre! Needucați și plini de ură și-au dat „arama pe față” cum spune proverbul, adică și-au dezvăluit adevăratul chip, adevăratele gânduri, sentimente, doctrina ... Și poate într-adevăr să strice, în acest moment, tot ce au vrut și au construit până acum oamenii cinstiți din această țară.

Da, este adevărat că viitorul trebuie să ni-l clădim noi. Și poate ar trebui să înțelegem că nu putem trăi dezbinați în interiorul țării, și nici izolați de restul lumii. Că trebuie să fim ajutați, așa

DESPRE CONSECVENȚĂ

Scris de Vavila Popovici – Carolina de Nord
Luni, 19 Noiembrie 2018 14:42

procedează orice prieten cu adevărat. Iar noi ce facem? Îi întoarcem spatele, îl jignim ...
Dezbinarea duce la haos și confruntare, izolarea la sărăcie, boală sau moarte.

Cei incompetenți și rău voitori ai acestei țări, ar trebui să renunțe la încăpățânarea lor, la viziunea bolnavă pe care o au asupra destinului țării și să accepte o conducere demnă care să urmeze pașii făcuți spre visul unei Uniuni Europene. Să înțeleagă că acesta va fi viitorul, mai devreme sau mai târziu. Și cu cât va fi mai devreme, va fi mai sigur și mai bun.